

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2023. március 16.*

„Fellebbezés – A nyelvhasználatra vonatkozó szabályok – EPSO/AD/293/14 nyílt versenyvizsga – Versenyvizsga-felhívás – A versenyvizsga második nyelve kiválasztásának a német, az angol és a francia nyelvre való korlátozása – A tartaléklistára való felvétel mellőzése – A versenyvizsga-felhívással kapcsolatos jogellenességi kifogás – Elfogadhatóság”

A C-511/21. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: I. Melo Sampaio, B. Schima és L. Vernier, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2021. augusztus 19-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

Ana Calhau Correia de Paiva (lakóhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik: D. Rovetta és V. Villante avvocati)

felperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, a második tanács bírójaként eljárva, M. L. Arastey Sahún (előadó), F. Biltgen és J. Passer bírák,

főtanácsnok: L. Medina,

hivatalvezető: M. Longar tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2022. szeptember 21-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2022. november 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2021. június 9-i Calhau Correia de Paiva kontra Bizottság ítéletének (T-202/17, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2021:323) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék megsemmisítette az EPSO/AD/293/14 nyílt versenyvizsga vizsgabizottsága által hozott 2016. június 23-i határozatot, amely elutasítja az Ana Calhau Correia de Paivát az említett versenyvizsga tartaléklistájából való kizárását követően általa benyújtott felülvizsgálat iránti kérelmet (a továbbiakban: vitatott határozat).

A jogvita előzményei

- 2 A jogvita előzményei a megtámadott ítélet 1–14. pontjában szerepelnek, és a következőképpen foglalhatók össze.
- 3 2014. október 23-án az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétette a Bizottságon belül a versenyjog, a vállalati pénzügyek, a pénzügyi közgazdaságtan, az ipargazdaság és a makroökonómia területén AD 7 besorolási fokozatú tisztviselők tartaléklistájának felállítására irányuló EPSO/AD/293/14 versenyvizsga-felhívást (HL 2014. C 376 A., 1. o., helyesbítés: HL 2014. C 425 A., 1. o.; a továbbiakban: vitatott versenyvizsga-felhívás).
- 4 A vitatott versenyvizsga-felhívás IV. szakasza három számítógépes, feleletválasztós kérdéseket tartalmazó felvételi vizsgát, VI. szakasza pedig egy értékelőközpontban tartandó, esettanulmány elkészítéséből, csoportos feladatból és strukturált interjúból álló vizsgát írt elő.
- 5 Ezenkívül a versenyvizsgára bocsátás különös feltételei között a versenyvizsga-felhívás „Nyelvismeret” című III.2.3 pontja egyrészt a fő nyelv (1. nyelv) tekintetében az Európai Unió egyik hivatalos nyelvének legalább a Közös Európai Referenciakeret (CECR) C1 szintjének megfelelő alapos ismeretét írta elő, másrészt a második nyelv (2. nyelv) tekintetében a német, az angol vagy a francia nyelvnek legalább a CECR B2 szintjének megfelelő kielégítő ismeretét írta elő azzal, hogy a második nyelvnek kötelezően el kell térnie a fő nyelvtől.
- 6 Az említett versenyvizsga-felhívás VI. címének 3. pontjában foglaltak szerint az értékelőközpont vizsgáit a második nyelven kell elvégezni.
- 7 2014. november 25-én a portugál állampolgárságú A. Calhau Correia de Paiva jelentkezett az EPSO/AD/293/14 versenyvizsga versenyjogi részére. Fő nyelvnek anyanyelvét, a portugált választotta, második nyelvnek pedig a franciát.
- 8 A 2015. március 19-án kelt levélben tájékoztatták A. Calhau Correia de Paivát a számítógépes előválogató tesztek sikerességéről.
- 9 A 2015. április 15-én kelt levélben meghívták az értékelőközpontban tartott vizsgákra.

- 10 2015. április 15-én kelt levelében az EPSO felhívta A. Calhau Correia de Paivát az esettanulmány-vizsgára, és felajánlotta számára, hogy a vizsga során Azerty FR billentyűzetet használjon, ugyanakkor lehetőséget biztosított számára, hogy alternatívaként Qwerty UK, Azerty FR/BE vagy Qwertz DE billentyűzetet válasszon. Ő élt ezzel a lehetőséggel, és billentyűzetváltást kért annak érdekében, hogy a vizsgán Qwerty UK billentyűzetet használhasson.
- 11 A. Calhau Correia de Paiva 2015. május 13-án és június 11-én részt vett az értékelőközpontban tartott vizsgákon.
- 12 A 2015. november 9-én kelt levélben arról tájékoztatták A. Calhau Correia de Paivát, hogy a versenyvizsga-bizottság úgy döntött, hogy nem veszi fel őt a versenyvizsga tartaléklistájára (a továbbiakban: tartaléklistára való felvételt mellőző határozat), mivel „nincs azon pályázók között, akik az értékelőközpontban megtartott vizsgákon a legmagasabb összpontszámot [legalább 68,59 pontot] kapták”, összpontszáma ugyanis 61,13 pont volt.
- 13 2015. november 19-én A. Calhau Correia de Paiva a tartaléklistára való felvételt mellőző határozat felülvizsgálatát kérte. A vitatott határozattal a versenyvizsga-bizottság elutasította ezt a kérelmet.
- 14 2016. augusztus 24-én A. Calhau Correia de Paiva az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata 90. cikkének (2) bekezdése értelmében panaszt nyújtott be a tartaléklistára való felvételt mellőző határozattal szemben. E panaszban azt állította, hogy az esettanulmány elkészítéséhez használandó billentyűzet típusának megválasztására vonatkozó korlátozás egyenlőtlen bánásmódnak minősül. Ezenkívül az indokolás hiányára hivatkozott a pályázók rendelkezésére bocsátott billentyűzet típusára és a szóban forgó versenyvizsga második nyelvének megválasztására vonatkozó korlátozások tekintetében. Emellett a felülvizsgálati eljárás hosszát is kifogásolta.
- 15 2016. december 22-i határozatával az EPSO az említett panaszt – késedelmes és megalapozatlan jellege miatt – mint elfogadhatatlant elutasította.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 16 A Törvényszék Hivatalához 2017. március 31-én benyújtott keresetlevelével A. Calhau Correia de Paiva keresetet indított többek között a vitatott határozat megsemmisítése iránt, adott esetben a vitatott versenyvizsga-felhívással és az abban megállapított nyelvhasználati szabályokkal szembeni jogellenességi kifogás elfogadása révén.
- 17 Keresetének alátámasztásaként öt jogalapra hivatkozott. Az első jogalap lényegében a hátrányos megkülönböztetés tilalma, az arányosság és az esélyegyenlőség elvének megsértésére vonatkozik, mivel az EPSO az esettanulmány elkészítéséhez Qwerty UK, Azerty FR/BE vagy Qwertz DE billentyűzet használatát írta elő. A második, harmadik és negyedik jogalap lényegében azon alapul, hogy a vitatott versenyvizsga-felhívás jogellenes, mivel a versenyvizsga második nyelvének kiválasztása a német, az angol és a francia nyelvre korlátozódik. Az ötödik jogalap lényegében azon alapul, hogy az EPSO nem indokolta azon döntését, hogy meghatározott nyelvhasználati szabályokat fog jóváhagyni és előmozdítani, továbbá a versenyvizsga-felhívás megsértésén és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésén alapul.

- 18 A megtámadott ítéletben a Törvényszék először a vitatott versenyvizsga-felhívással szemben a második, harmadik és negyedik jogalap keretében felhozott jogellenességi kifogást vizsgálta meg, amelynek elfogadhatóságát és megalapozottságát a Bizottság vitatta.
- 19 A Törvényszék e jogellenességi kifogás elfogadhatóságát illetően a megtámadott ítélet 46. pontjában emlékeztetett arra, hogy az egyedi határozatokkal szemben indított megsemmisítés iránti keresetekkel összefüggésben a Bíróság elismerte, hogy érvényesen képezhetik jogellenességi kifogás tárgyát egy általános hatállyal bíró jogi aktus azon rendelkezései, amelyek az említett határozatok alapját képezik, vagy amelyek közvetlen jogi kapcsolatban állnak ezekkel a határozatokkal (2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet, C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 20 Konkrétan a versenyvizsga-kiírásokkal kapcsolatban a Törvényszék a megtámadott ítélet 47. pontjában e tekintetben a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatára, és különösen az 1995. augusztus 11-i Bizottság kontra Noona ítélet (C-448/93 P, EU:C:1995:264) 17. pontjára hivatkozva emlékeztetett arra, hogy a felvételi eljárás keretében – amely egymást követő és egymáshoz szorosan kapcsolódó határozatokból álló összetett igazgatási eljárás – a versenyvizsgán részt vevő pályázónak lehetősége van arra, hogy valamely későbbi aktus ellen indított keresetben az ezen aktushoz szorosan kapcsolódó korábbi aktusokban elkövetett szabálytalanságra hivatkozzon. A Törvényszék saját ítélkezési gyakorlatára hivatkozva a megtámadott ítélet ezen 47. pontjában arra is emlékeztetett, hogy a versenyvizsgán részt vevő pályázónak arra is lehetősége van, hogy azon versenyvizsga-felhívás jogellenességére hivatkozzon, amely alapján a szóban forgó aktust meghozták.
- 21 A Törvényszék a 2017. december 14-i PB kontra Bizottság ítéletének (T-609/16, EU:T:2017:910) 28. és 29. pontjára hivatkozva a megtámadott ítélet 49. és 50. pontjában emlékeztetett arra, hogy ha a megfelelő időben meg nem támadott versenyvizsga-felhívás szabálytalanságára alapított jogalap a megtámadott egyedi határozat indokolására vonatkozik, a kereset elfogadható. Ezzel szemben magának a megtámadott határozatnak az indokolása és a megfelelő időben meg nem támadott versenyvizsga-felhívás szabálytalanságára alapított jogalap közötti szoros kapcsolat hiányában utóbbi elfogadhatatlannak minősül.
- 22 A jelen ítélet 19–21. pontjában említett ítélkezési gyakorlat fényében a Törvényszék először is a megtámadott ítélet 54. pontjában megállapította, hogy A. Calhau Correia de Paiva a számára megküldött készséglapban foglaltak szerint a kommunikációhoz kapcsolódó általános készségre, amely annak értékelésére irányult, hogy a pályázó képes a „világos és pontos kommunikáció[ra] szóban és írásban egyaránt”, 5,5 pontot kapott a 10 pontból, ami általános készségei értékelését illetően a legalacsonyabb értékelések és pontszámok körébe tartozik. A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy ebből az értékelésből implicit módon, de szükségszerűen következik, hogy a vizsgabizottság megállapítást tett A. Calhau Correia de Paiva francianyelv-tudására, vagy legalábbis egy olyan készség elsajátítására vonatkozóan, amely erőteljesen függ attól, hogy mennyire ismeri ezt a nyelvet.
- 23 Másodszor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 55. és 57. pontjában kimondta, hogy szoros kapcsolat áll fenn A. Calhau Correia de Paiva francianyelv-tudása, amely nyelvet második nyelvként választott, és azon vizsgák között, amelyeket ezen a nyelven kellett teljesítenie. Miután a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a felperes francianyelv-tudása szükségszerűen tükröződik az általános és konkrét készségek felmérését célzó vizsgákon, megállapította, hogy nagyobb az esély arra, hogy a pályázó jobb pontszámokat kapjon a vizsgákon, ha ezek a vizsgák a pályázó

anyanyelvén vagy az általa ugyanilyen jól ismert nyelven zajlanak. Márpedig, noha A. Calhau Correia de Paiva a jelentkezési lapon úgy nyilatkozott, hogy a CEFR C2 szintnek megfelelő francianyelv-tudással rendelkezik, valamint hogy tanulmányainak egy részét Belgiumban és Franciaországban végezte, a Törvényszék rámutatott, hogy állítása szerint – és ezt a Bizottság sem vitatja – portugálul (amely az anyanyelve) jobban tud, mint franciául.

- 24 Harmadszor, a megtámadott ítélet 58. pontjában a Törvényszék hangsúlyozta, hogy a versenyvizsga második nyelve kiválasztásának a szóban forgó három nyelvre való korlátozása nemcsak a pályázók szóbeli vagy írásbeli kifejezési képességét érinti, hanem azt is meghatározza, hogy a pályázók milyen típusú billentyűzetet használhatnak az esettanulmány elvégzéséhez. Az a körülmény, hogy A. Calhau Correia de Paiva kénytelen volt olyan típusú billentyűzettípust használni, amelyhez az anyanyelve miatt nem volt hozzászokva, befolyásolja a vizsga teljesítését, és ebből következően akár az eredményét, hiszen a vizsgán billentyűzet segítségével kell bizonyos hosszúságú szöveget korlátozott időn belül megírni.
- 25 Így a Törvényszék a megtámadott ítélet 60. pontjában megállapította, hogy szoros kapcsolat áll fenn a vitatott határozat indokolása és a vitatott versenyvizsga-felhívás nyelvhasználati szabályokra vonatkozó, jogszerűsége tekintetében vitatott rendelkezései között. Következésképpen elfogadhatónak nyilvánította a versenyvizsga-felhívással kapcsolatban felhozott jogellenességi kifogást.
- 26 Az ügy érdemét illetően a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy sem a vitatott versenyvizsga-felhívásban szereplő indokolás, sem a Bizottság által ezen indokolás alátámasztására benyújtott bizonyítékok nem alkalmasak a versenyvizsga második nyelve kiválasztásának a német, az angol és a francia nyelvre való korlátozásának alátámasztására. Így a Törvényszék helyt adott az említett jogellenességi kifogásnak, a versenyvizsga-felhívást a jelen ügyben alkalmazhatatlannak nyilvánította, és helyt adott a kereset második, harmadik és negyedik jogalapjának. Következésképpen a Törvényszék megsemmisítette a vitatott határozatot.

A felek kereseti kérelmei a Bíróság előtt

- 27 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - utasítsa el az A. Calhau Correia de Paiva által indított kereset második, harmadik és negyedik jogalapját;
 - utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, hogy hozzon határozatot az említett kereset első és ötödik jogalapjáról; és
 - a költségekről jelenleg ne határozzon.
- 28 A. Calhau Correia de Paiva azt kéri, hogy a Bíróság:
- elsődlegesen, minősítse a fellebbezést elfogadhatatlannak;
 - másodlagosan, amennyiben a fellebbezést elfogadhatónak nyilvánítja, mint megalapozatlant utasítsa el;

– a Bizottságot kötelezze mindkét eljárás költségeinek viselésére.

A fellebbezésről

A felek érvei

- 29 Fellebbezésének alátámasztására a Bizottság egyetlen, téves jogalkalmazásra és a bizonyítékok elferdítésére alapított, három részből álló jogalapra hivatkozik.
- 30 A jogalap első részében a Bizottság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 54. pontjában tévesen minősítette a tényeket, amikor a vizsgabizottságnak az A. Calhau Correia de Paiva francianyelv-tudására vonatkozó megállapításából arra következtetett, hogy szoros kapcsolat áll fenn a vitatott határozat indokolása és a vitatott versenyvizsga-felhívás nyelvhasználati szabályokra vonatkozó rendelkezései között.
- 31 A Bizottság szerint az A. Calhau Correia de Paiva által a kommunikációhoz kapcsolódó általános készségre kapott pontszám az adott ügyben nem döntő. Még ha erre a készségre 10/10 pontot is kapott volna, vagyis 4,5 ponttal többet, akkor sem lenne elegendő a pontszáma, mivel további 7,46 pontra lett volna szüksége ahhoz, hogy felvegyék a tartaléklistára. Következésképpen a vizsgabizottságnak a pályázó francianyelv-tudására vonatkozó megállapítása nem elegendő az ítélezési gyakorlat által megkövetelt szoros kapcsolat megállapításához.
- 32 A Bizottság véleménye szerint tehát téves az az előfeltevés, hogy a szoros kapcsolatot az A. Calhau Correia de Paiva által a kommunikációhoz kapcsolódó általános készségre kapott pontszám bizonyítja. Következésképpen a Bizottság azt állítja, hogy ez a téves jogalkalmazás érinti a jogellenességi kifogás elfogadhatóságára vonatkozóan a megtámadott ítélet 55–58. pontjában foglalt összes megállapítást, amennyiben azok ezen az előfeltevésen alapulnak.
- 33 Egyetlen jogalapjának második részében a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen minősítette a tényállást és elferdítette a bizonyítékokat, amikor a megtámadott ítélet 55–57. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a vitatott határozat indokolása és a vitatott versenyvizsga-felhívás rendelkezései között szoros kapcsolat áll fenn egy olyan feltétel alapján, amely azon a megfontoláson alapul, hogy a pályázó számára nehezebb a vizsgákat a második nyelven letenni, mint az anyanyelvén. A Törvényszék ugyanis A. Calhau Correia de Paiva portugálnyelv-tudását a francianyelv-tudásával hasonlította össze. A Bizottság megjegyzi, hogy A. Calhau Correia de Paiva nem azt vitatta, hogy az értékelőközpontban nem vizsgázhatott portugálul, hanem azt, hogy a második nyelv kiválasztása a német, az angol és a francia nyelvre korlátozódott. Következésképpen a Törvényszék által feltárt tények nem teszik lehetővé ilyen szoros kapcsolat megállapítását.
- 34 Ezenkívül a Bizottság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 55–57. pontjában elferdítette a bizonyítékokat, amikor figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a jelen ügyben az anyanyelvén kívül A. Calhau Correia de Paiva által a legjobban ismert két másik nyelv az angol és a francia nyelv volt. Így tehát a második nyelv választásának korlátozása nem hozhatta hátrányos helyzetbe, mivel a rendelkezésre álló nyelvek közül kettő is volt, amelyet állítása szerint a kitűnően, C2 szinten ismer. Ezért ez a korlátozás nem tekinthető olyannak, amely negatív hatással lett volna A. Calhau Correia de Paiva teljesítményére, vagy szoros kapcsolatban állna a vitatott határozat indokolásával.

- 35 Az egyetlen jogalap harmadik részében a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 58. pontjában tévesen minősítette a tényeket, amikor az ítélkezési gyakorlat által megkövetelt szoros kapcsolatot arra a tényre alapozta, hogy A. Calhau Correia de Paivának az általa megszokott Qwerty PT típustól eltérő kialakítású billentyűzeten kellett az írásbeli vizsgát teljesítenie.
- 36 A Bizottság egyrészt azt állítja, hogy a billentyűzet kialakításának megválasztása nem áll kapcsolatban a vitatott határozat indokolásával. Másrészt, bár igaz, hogy az EPSO az esettanulmány elkészítéséhez a billentyűzettípusok korlátozott választékát kínálta, ez a kérdés elkülönül a versenyvizsga nyelvhasználatra vonatkozó szabályaitól, mivel a vitatott versenyvizsga-felhívás egyébként egyáltalán nem tesz említést a vizsgán a pályázók rendelkezésére bocsátott billentyűzettípusokról. Ezenkívül az a tény, hogy A. Calhau Correia de Paiva a Qwerty EN billentyűzetet választotta, jöllehet az esettanulmányt francia nyelven készítette el, azt bizonyítja, hogy a két kérdés elkülönül egymástól.
- 37 A. Calhau Correia de Paiva úgy véli, hogy az egyetlen jogalap valójában a Törvényszék által megállapított tényállás vitatására irányul. Ezért elsődlegesen azt kéri, hogy a Bíróság a jogalapot teljes egészében, vagy külön-külön mindhárom részét mint elfogadhatatlant utasítsa el.
- 38 Másodlagosan A. Calhau Correia de Paiva vitatja a Bizottság érvelésének megalapozottságát.

A Bíróság álláspontja

Az elfogadhatóságról

- 39 Ami az A. Calhau Correia de Paiva által azon az alapon felhozott elfogadhatatlansági kifogást illeti, hogy az egyetlen jogalap a Törvényszék által megállapított tényállás vitatására irányul, emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 256. cikkéből és az alapokmány 58. cikkének első bekezdéséből az következik, hogy kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel egyrészt a tényállás megállapítására – kivéve, ha megállapításainak tárgyi pontatlansága a hozzá benyújtott ügyiratokból ered –, másrészt a tények értékelésére. A tények ilyen értékelése tehát, a Törvényszék előtt bemutatott bizonyítékok elferdítésének esetét kivéve, nem minősül a Bíróság felülvizsgálatának hatálya alá tartozó jogkérdésnek. Amint a Törvényszék megállapította vagy értékelte a tényállást, a Bíróság rendelkezik hatáskörrel az EUMSZ 256. cikk értelmében a tényállás jogi minősítésének és az abból a Törvényszék által levont jogkövetkezményeknek a felülvizsgálatára (2020. február 4-i Uniwerytet Wrocławski és Lengyelország kontra REA ítélet, C-515/17 P és C-561/17 P, EU:C:2020:73, 47. pont).
- 40 Márpedig ellentétben azzal, amit A. Calhau Correia de Paiva állít, a fellebbezés egyetlen jogalapja nem a Törvényszék által tett ténybeli megállapítások megtámadására irányul, hanem a tényállás jogi minősítésének, valamint az abból levont következtetések megtámadására, hogy szoros kapcsolat áll fenn a vitatott határozat indokolása és a vitatott versenyvizsga-felhívás nyelvhasználati szabályokra vonatkozó rendelkezései között.
- 41 Ebből következően az A. Calhau Correia de Paiva által felhozott elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

- 42 A Bizottság egyetlen jogalapjának együttesen vizsgálándó három részében azokat az indokokat vitatja, amelyekkel a Törvényszék elfogadhatónak nyilvánította a vitatott versenyvizsga-felhívásra vonatkozó jogellenességi kifogást. A Bizottság konkrétan lényegében arra hivatkozik, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 54–58. pontjában kifejtett elemek egyike sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy szoros kapcsolat áll fenn a vitatott határozat indokolása és a vitatott versenyvizsga-felhívás nyelvhasználati szabályokra vonatkozó rendelkezései között, következésképpen a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor arra a következtetésre jutott, hogy ez a jogellenességi kifogás elfogadható.
- 43 Az EUMSZ 277. cikk értelmében az Európai Unió intézményei, szervei vagy hivatalai által elfogadott általános hatállyal bíró jogi aktusokra vonatkozó jogvitában bármelyik fél élhet az EUMSZ 263. cikk második bekezdésében meghatározott eszközökkel annak érdekében, hogy az Európai Unió Bírósága előtt a szóban forgó jogi aktus alkalmazhatatlanságára hivatkozzon.
- 44 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint ez a rendelkezés azon általános elv kifejeződése, amely minden fél számára biztosítja azt a jogot, hogy annak a határozatnak a megsemmisítése céljából, amelynek ő a címzettje, járulékosan vitassa az e határozat jogi alapját képező általános hatállyal bíró jogi aktusok érvényességét (2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet, C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676, 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 Mivel az EUMSZ 277. cikknek nem célja az, hogy lehetővé tegye valamely fél számára bármely általános hatállyal bíró jogi aktus alkalmazhatóságának valamely kereset érdekében történő vitatását, azon aktusnak, amelynek a jogellenességére hivatkoznak, a kereset tárgyát képező ügyben közvetlenül vagy közvetve alkalmazandónak kell lennie (lásd: 2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet, C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 46 A Bíróság az egyedi határozatokkal szemben benyújtott megsemmisítés iránti keresetek kapcsán így tehát elismerte, hogy – amint az a jelen ítélet 19. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból is kitűnik – érvényesen képezhetik jogellenességi kifogás tárgyát egy általános hatállyal bíró jogi aktus azon rendelkezései, amelyek az említett határozatok alapját képezik, vagy amelyek közvetlen jogi kapcsolatban állnak ezekkel a határozatokkal.
- 47 A Bíróság ezzel szemben megállapította, hogy elfogadhatatlan az azon általános hatállyal bíró jogi aktussal szemben felhozott jogellenességi kifogás, amely jogi aktusnak a megtámadott egyedi határozat nem képezi a végrehajtási intézkedését (2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet, C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 Ami közelebbről a versenyvizsga-felhívással szemben felhozott jogellenességi kifogás elfogadhatóságát illeti, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából először is az következik, hogy az a tény, hogy határidőn belül nem támadta meg a versenyvizsga-felhívást, nem akadályozza meg a fellebbezőt abban, hogy a versenyvizsga során történt szabálytalanságokra hivatkozzon, még akkor is, ha a szabálytalanságok a versenyvizsga-felhívás szövegére vezethetők vissza (1988. március 8-i Sergio és társai kontra Bizottság ítélet, 4/86, 71/86 à 73/86 és 78/86, EU:C:1988:119, 15. pont).

- 49 Másodszor, a fellebbező a felvételi eljárás keretében a későbbi aktusok ellen irányuló keresetében hivatkozhat az ezekkel szorosan összefüggő korábbi aktusok szabálytalanságára. Az ilyen eljárásban ugyanis az érintettől nem követelhető meg, hogy annyi keresetet indítson, amennyi neki esetlegesen sérelmet okozó aktus szerepel az adott eljárásban (1965. március 31-i Ley kontra Bizottság ítélet, 12/64 és 29/64, EU:C:1965:28, 143., 158. o.; 1965. április 7-i Alfieri kontra Parlament ítélet, 35/64, EU:C:1965:40, 337., 344. o.; 1995. augusztus 11-i Bizottság kontra Noonan ítélet, C-448/93 P, EU:C:1995:264, 17. pont). Ez az ítélkezési gyakorlat az egymást követő és egymáshoz szorosan kapcsolódó határozatokból álló összetett igazgatási eljárásnak minősülő felvételi eljárás sajátos jellegének figyelembevételén alapul (1995. augusztus 11-i Bizottság kontra Noonan ítélet, C-448/93 P, EU:C:1995:264, 19. pont).
- 50 Így a versenyvizsga-felhívás szabálytalanságára alapított jogalap elfogadható azon részében, amelyben a megtámadott határozat indokolására vonatkozik (1988. július 6-i Simonella kontra Bizottság ítélet, 164/87, EU:C:1988:371, 19. pont). A jelen ítélet 49. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból eredő szoros kapcsolat kritériuma tehát azt feltételezi, hogy a versenyvizsga-felhívás azon rendelkezéseit, amelyek jogellenességére hivatkoznak, a megsemmisítés iránti kereset tárgyát képező egyedi határozat alátámasztására alkalmazták.
- 51 Ez a kritérium tehát lényegét tekintve hasonló a jelen ítélet 46. pontjában említett ítélkezési gyakorlat értelmében vett „közvetlen jogi kapcsolat” kritériumához, amely szintén azt feltételezi, hogy az ilyen egyedi határozat azon általános hatályú jogi aktus végrehajtási intézkedésének minősül, amelynek jogellenességét kifogásolják (lásd ebben az értelemben: 2005. június 28-i Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P és C-213/02 P, EU:C:2005:408, 237. pont; 2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet, C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676, 75. pont).
- 52 Ennek érdekében a megtámadott egyedi határozat érdemi, és nem pusztán formai indokolását kell figyelembe venni.
- 53 Az ilyen szoros kapcsolat fennállását akkor is ki kell zárni, ha a versenyvizsga-felhívás vitatott rendelkezései nem kapcsolódnak a megtámadott egyedi határozat alapjául szolgáló indokokhoz.
- 54 A jelen ügyben az EPSO/AD/293/14 versenyvizsga – hasonlóan az 1995. augusztus 11-i Bizottság kontra Noonan ítélet (C-448/93 P, EU:C:1995:264) alapjául szolgáló ügyben szereplő versenyvizsgához – a Bizottságon belüli tisztviselők felvételére szolgáló tartaléklista létrehozására irányuló nyílt versenyvizsga volt. Következésképpen ez a versenyvizsga a jelen ítélet 49. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében összetett igazgatási eljárásnak minősül, így – ahogyan azt a Törvényszék is tette – meg kell vizsgálni, hogy ugyanezen ítélkezési gyakorlat értelmében szoros kapcsolat áll-e fenn a vitatott határozat indokolása és a vitatott versenyvizsga-felhívás nyelvhasználati szabályokra vonatkozó rendelkezései között.
- 55 A vitatott határozat indokolását illetően a megtámadott ítéletnek a Bizottság által nem vitatott 53. pontjából kitűnik, hogy A. Calhau Correia de Paivát azért nem vették fel a tartaléklistára, mert nem tartozott az értékelőközpontban tartott vizsgákon a legmagasabb pontszámot elért pályázók közé.

- 56 Amint az a jelen ítélet 4. pontjában foglaltakban is szerepel, ezek a vizsgák egy esettanulmány elkészítéséből, egy csoportos feladatból és egy strukturált interjúból álltak. A Bíróság elé terjesztett iratokból az is kitűnik, hogy e vizsgákkal többek között a Törvényszék által a megtámadott ítélet 54. pontjában említett, kommunikációhoz kapcsolódó általános készséget vizsgálták, és pedig mind szóban, a strukturált interjún, mind írásban, az esettanulmány során.
- 57 A Bizottság szerint a Törvényszék az említett 54. pontban tévesen minősítette a tényállást, amikor azt állapította meg, hogy szoros kapcsolat áll fenn a vitatott határozat indokolása és a vitatott versenyvizsga-felhívás nyelvhasználati szabályokra vonatkozó rendelkezései között, mivel az A. Calhau Correia de Paiva által a kommunikációhoz kapcsolódó általános készségre kapott pontszám az adott ügyben nem döntő.
- 58 Mindazonáltal – amint azt a főtanácsnok az indítványának 71. és 72. pontjában lényegében megjegyezte – a Bizottság ezen érvelése azon az előfeltevésen alapul, hogy A. Calhau Correia de Paivát a kommunikációhoz kapcsolódó általános készségen kívüli más készségekre kapott pontszám miatt nem vették fel a tartaléklistára. Márpedig, mivel a Törvényszék nem jelölte meg, mely döntő készségek miatt nem vették fel a pályázót a tartaléklistára, a Bíróság a fellebbezés keretében a tények elferdítésének esetén kívül nem értékelheti a tényállást, erre azonban a Bizottság ezen érvelés alátámasztása érdekében nem hivatkozott (lásd ebben az értelemben: 2020. június 11-i Commission kontra Di Bernardo ítélet, C-114/19 P, EU:C:2020:457, 43. pont).
- 59 Ami a Törvényszék által megállapított tényállás jogi minősítését és az abból levont jogi következményeket illeti, amelyek felülvizsgálata – a jelen ítélet 39. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően – a Bíróság hatáskörébe tartozik, meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 54. pontjában a Törvényszék az A. Calhau Correia de Paiva által a kommunikációhoz kapcsolódó általános készségre kapott pontszámból azt a következtetést vonta le, hogy a vizsgabizottság – még ha csak hallgatólagosan is – megállapítást tett a pályázó francianyelv-tudására, vagy legalábbis egy olyan készség elsajátítására vonatkozóan, amely erőteljesen függ attól, hogy mennyire ismeri ezt a nyelvet. Mivel a kommunikációhoz kapcsolódó általános készségnek a vizsgaközpontban tett vizsgák keretében történő értékelését a vitatott versenyvizsga-felhívás nyelvhasználati szabályokra vonatkozó rendelkezései írták elő, e rendelkezéseket úgy kell tekinteni, mint amelyek hatással voltak a vitatott határozat indokolására.
- 60 A Törvényszék tehát nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 54. pontjában elvégzett értékelésre támaszkodva az ítélet 60. és 61. pontjában azt állapította meg, hogy szoros kapcsolat áll fenn a vitatott határozat indokolása és a vitatott versenyvizsga-felhívás nyelvhasználati szabályokra vonatkozó rendelkezései között.
- 61 A Törvényszék szintén téves jogalkalmazás nélkül állapíthatta meg a megtámadott ítélet 58. pontjában tett megállapítások alapján, hogy fennáll ilyen szoros kapcsolat.
- 62 Ugyanis noha a versenyvizsga-felhívás nem tesz említést a javasolt billentyűzettípusokról, meg kell állapítani, hogy a versenyvizsga második nyelve kiválasztásának korlátozása a pályázók írásbeli kifejezőkészségének biztosításához alapvető eszköznek minősülő, említett billentyűzetek korlátozott választékát is meghatározta. Amint tehát arra a Törvényszék is helyesen rámutatott, ez a korlátozott választási lehetőség, amely azzal járt együtt, hogy A. Calhau Correia de Paiva nem tudta használni az általa megszokott billentyűzetet, hatással lehetett az adott hosszúságú szöveg korlátozott időn belüli megírását előíró esettanulmányi vizsgán elért eredményére, és így az említett vizsga során felmért valamennyi általános készségre.

- 63 Mindemellett – amint arra lényegében a főtanácsnok az indítványának 82. és 83. pontjában rámutatott – a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 56. és 57. pontjában szereplő megállapításai téves jogalkalmazáson alapulnak. Ugyanis, mivel A. Calhau Correia de Paiva jogellenességi kifogásával a versenyvizsga második nyelvének a német, az angol és a francia nyelvre való korlátozását vitatja, a francianyelv-tudása és az általa a versenyvizsga fő nyelvének választott portugálnyelv-tudása szintjének összehasonlítása nem releváns a vitatott határozat indokolása és a vitatott versenyvizsga-felhívás nyelvhasználati szabályokra vonatkozó rendelkezései közötti szoros kapcsolat fennállásának megállapítása szempontjából.
- 64 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy amennyiben a Törvényszék valamely határozatának indokolása az uniós jogot sérti, de rendelkező része egyéb jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, az ilyen jogsértés nem eredményezheti e határozat hatályon kívül helyezését, és az indokolást meg kell változtatni (2018. november 6-i Scuola Elementare Maria Montessori kontra Bizottság, Bizottság kontra Scuola Elementare Maria Montessori és Bizottság kontra Ferracci ítélet, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 65 A jelen ügyben, mivel a Törvényszék által a megtámadott ítélet 60. és 61. pontjában levont következtetés a jelen ítélet 22. és 24. pontjában foglaltaknak megfelelően a megtámadott ítélet 54. és 58. pontjában foglalt értékelés alapján megalapozott, a jelen ítélet 63. pontjában megállapított jogban való tévedést úgy kell tekinteni, hogy az nem érinti a megtámadott ítélet rendelkező részét. Ez az értékelés ugyanis elegendő volt annak megállapításához, hogy A. Calhau Correia de Paiva jogellenességi kifogást emelhet a vitatott versenyvizsga-felhívással szemben.
- 66 A fenti megfontolások összességére tekintettel az egyetlen jogalapot, és ennél fogva magát a fellebbezést mint megalapozatlant el kell utasítani.

A költségekről

- 67 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ezen eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 68 A jelen ügyben a Bizottságot, mivel peresztes lett, A. Calhau Correia de Paiva kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül az A. Calhau Correia de Paiva részéről a jelen fellebbezési eljárásban felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a saját költségein felül az A. Calhau Correia de Paiva részéről a jelen fellebbezéssel összefüggésben felmerült költségek viselésére.

Aláírások